

El soldadito de plomo

—ANGELINA ESCOÍ I NOS—

“Ja està bé! Aquesta representació teatral serà l'última! L'any vinent no tornarem a preparar més actuacions!” Aquestes reflexions les fem els darrers anys, moments abans d'eixir a l'escena els actors, quan estrenem una obra teatral els components del “Taller de teatre Ramon Ramia” del Col·legi Públic la Moreria de les Coves. Cada actuació suposa acumular tanta tensió, tan d'estrès per la quantitat d'assumptes que cal tractar: els decorats, la música, els efectes especials, el maquillatge, resoldre dubtes d'última hora dels actors... afegit a llargues sessions d'assaig i memorització del text, gests i moviments sobre d'escenari de les setmanes anteriors que penses seriosament en deixar-ho. Cal dir que les mares dels actors han prestat sempre una col·laboració inestimable en la confecció dels vestuaris adients per als seus fills.

Quan ja ha acabat la representació i constatem que tot ha eixit molt bé, fruit de l'intens treball, l'adrenalina segregada ens fa experimentar tanta alegria i felicitat compartida, que ens sentim com si surarem i ens tornem a agafar ganes per escometre nous reptes.

Si a tot açò afegim que quan comença el curs, els alumnes comencen a temptar:

-Aquest curs també farem teatre?

Insisteixen una i altra vegada, a la fi ens fan caure al cepet i comencem a rondinar buscant una obra adient a la seua edad, llegir el text, repartir els personatges, procurar que ningú es quede sense actuar, aquesta activitat els agrada i ningú es nega. Fent honor a la veritat, cal dir que mai ha hagut cap refusament.

Per la nostra part repartim els papers després d'haver meditat bé les possibilitats dels actors i d'acord amb les seues característiques. Al tindre'ls com alumnes ja sabem de què són capaços.

La dificultat sorgis quan són molts els actors disposats i pocs els personatges, aleshores cal modificar el text: ampliar, separar, afegir frases, repartir una feina entre dos o més.

Sempre hi ha recursos als que tirar mà per a que tots es queden contents. No hi ha que deixar ningú sense escames. Recordo una mare que em manifestava la seua gratitud amb llàgrimes als ulls perquè no havia deixat a la seua filla de racó “Com ja en altres ocasions m'ha passat” deia.

Cal tindre en compte els objectius altament formatius del teatre per a la personalitat de l'individu i no perseguir lluir-te.

Des de l'any 1981 que va començar aquest taller, són molts els

mestres cooperadors incansables com: Enriqueta Girona, Vicent Varella, Asun Ferreres, Clara Bernal, Benjamí Barberà, etc. i els que continuem col·laborant com Gaspar Gargallo que va dur tot el pes de la darrera representació “Les dues velles i els dotze mesos” amb una riquesa de detalls admirable.

Hem preparat aquest primer trimestre del curs una lectura dialogada del conte de Hans Christian Andersen “El soldadito de plomo”, és un dels contes més entranyables d'aquest autor. Tracta els sentiments amb tendresa, el soldadet està tan profundament enamorat de la seua dama, que se sent amb forces suficients per afrontar la mort sense una queixa.

S'ha cregut convenient començar així, de manera lleugera, perquè el grup actual no té experiència teatral, encara que ens ha sorprès gratament, des del segon assaig, la intuïció que manifesten al posar-se dins dels personatges. Cal pensar que entranya dificultats manifestar sentiments i sensacions solament amb el recurs de la veu.

També saben que durant trenta minuts hauran de mantindre atrapada l'atenció d'espectadors menuts que si no se'ls fa atractiu es cansen, va adreçat a un públic que no va voluntariament ni ha pagat unes entrades, sino que és una activitat programada dins del currículum escolar i per tant hauran d'assistir a l'acte.

La llegida dialogada s'ha dut a terme el dia 21 de desembre pel matí, al saló d'actes de la casa de la cultura per a celebrar el Nadal, juntament amb altres activitats.

El públic l'ha seguida atentament, ha aplaudit al final el perfecte desenvolupament i coordinació dels actors, que cal dir s'ho mereixen de debò, perquè ha resultat fantàstic acompanyar amb la música adient i els efectes especials que ha preparat la professora de música Marta, participadora entusiasta.

Lectura dialogada “El Soldado de Plomo”